

មណ្ឌលសិក្សាធិការយុទ្ធសាស្ត្រអ្នកឡានដំបូង បង្ហាញថា

មគ្គុទ្ទេសក៍ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមសម្រាប់មាតាបិតាក្នុងនាមជាដៃគូ ថ្នាក់ទី 1

មណ្ឌលសិក្សាធិការយុទ្ធសាស្ត្រអ្នកឡានដំបូង ជឿទៅលើសំណុំមួយនៃជំនឿស្នូលអំពីគ្រួសារដែលយើងបម្រើជូនជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

- ជំនឿគោល #1** មាតាបិតាទាំងអស់មានក្តីស្រមៃសម្រាប់កូនរបស់ខ្លួន និងចង់ឲ្យពួកគេល្អ
- ជំនឿគោល #2** ភាពជាដៃគូជាមួយគ្រួសារគឺមានសារៈសំខាន់ចំពោះសមិទ្ធផលនៃការសិក្សា
- ជំនឿគោល #3** មាតាបិតាទាំងអស់អាចគាំទ្រការសិក្សារបស់កូនរបស់ពួកគេបាន
- ជំនឿគោល #4** ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើតភាពជាដៃគូរវាងសាលា និងផ្ទះ ផ្អែកជាចម្បងលើបុគ្គលិកសាលា ជាពិសេសថ្នាក់ដឹកនាំសាលា។

ពីព្រោះយើងប្រកាន់យកនូវជំនឿគោលលើការចូលរួមរបស់គ្រួសារ យើងបានបង្កើតសម្ភារ និងធនធានដើម្បីធានាថា គ្រួសារទាំងអស់យល់អំពីស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូល និងអាចគាំទ្រការសិក្សានៅក្នុងផ្ទះ។ ធនធានទាំងនេះរួមមាន កញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលទាំងអស់ (*Common Core Backpack*) ដែលទាំងនោះគឺជាសកម្មភាពដែលមាតាបិតាអាចប្រើនៅផ្ទះ ដើម្បីពង្រឹងស្តង់ដារនៃមុខវិជ្ជាគោលទាំងនោះ។

តើអ្វីគឺជាស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូល?	ហេតុអ្វីត្រូវការមុខវិជ្ជាស្នូល
<p>កាលពីមុន រដ្ឋនីមួយៗមានកម្រិតស្តង់ដារអប់រំរបស់ខ្លួន។ ចំណុចនេះបានបង្កឲ្យមានការភាន់ច្រឡំ និងក្តីបារម្ភណាស់អំពីថាតើសិស្សរបស់យើងត្រូវមុខខ្លួនសម្រាប់ចូលមហាវិទ្យាល័យ និងអាជីពការងារនៅក្នុងពេលបញ្ចប់ការសិក្សាពីវិទ្យាល័យ ឬអត់។ រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា បានអនុម័តនូវស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលនៅក្នុងឆ្នាំ 2010។</p> <p>ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរបស់រដ្ឋ (CCSS) គឺជាការរំពឹងទុកនៃការសិក្សាមួយនៅក្នុងសិល្បៈភាសាអង់គ្លេស និងគណិតវិទ្យា ដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីត្រៀមសិស្សថ្នាក់ទី12 (K-12) ឲ្យចូលរៀនមហាវិទ្យាល័យ និងជោគជ័យអាជីពការងារ។ CCSS បង្ហាញឲ្យដឹងអំពីអ្វីដែលត្រូវបានរំពឹងពីសិស្ស នៅតាមកម្រិតនីមួយៗ ដោយឲ្យសិស្ស មាតាបិតា គ្រូបង្រៀន និងអ្នកគ្រប់គ្រងសាលា ស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងតែមួយដូចគ្នា ខណៈពេលកំពុងធ្វើការឆ្ពោះទៅរកគោលដៅរួមគ្នា។</p>	<p>ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរបស់រដ្ឋគឺមានសារៈសំខាន់ពីព្រោះមុខវិជ្ជាទាំងនេះនឹងជួយកុមារទាំងអស់ មិនថាពួកគេជានរណានោះទេ សុទ្ធតែរៀនជំនាញដូចគ្នាសម្រាប់ត្រៀមចូលមហាវិទ្យាល័យ និងអាជីពការងារ។ ពួកគេបង្កើតការរំពឹងទុកច្បាស់លាស់មួយសម្រាប់អ្វីដែលកូនរបស់អ្នកគួរដឹង និងអាចធ្វើ នៅក្នុងផ្នែកសំខាន់ៗដូចជា អក្ខរកម្ម (ការអានសរសេរ និងយាយ និងស្តាប់លើគ្រប់ផ្នែកនៃមុខវិជ្ជា) និងគណិតវិទ្យា។</p> <p>ប្រសិនបើអ្នកដឹងការរំពឹងទុកទាំងនោះគឺជាអ្វី ក្រោយមកអ្នកអាចជួយកូនរបស់អ្នករៀបចំខ្លួនពីព្រោះលោកអ្នកគឺជាគ្រូដំបូងរបស់កូនលោកអ្នក។</p> <p>សិស្សរបស់យើងគឺជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ អ្នកស្រាវជ្រាវ អ្នកគ្រប់គ្រង និងអ្នកចនាប្លង់នាពេលអនាគត។ ពួកគេគឺជាអ្នកដោះស្រាយបញ្ហា និងសហការ។ មុខវិជ្ជាស្នូលត្រៀមធ្វើឲ្យពួកគេប្រកួតប្រជែងជាមួយ</p> <p>មិនមែនត្រឹមតែមិត្តភក្តិក្រុមជនជាតិអាមេរិកកាំងនៅក្នុងរដ្ឋផ្សេងទៀតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាមួយសិស្សដែលមកពីបណ្តាប្រទេសនានាលើពិភពលោក។</p>

តើគ្រួសារអាចគាំទ្រជោគជ័យរបស់សាលាដោយរបៀបណា?

ភាពជាដៃគូជាមួយគ្រួសារគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ជោគជ័យនៃការសិក្សា។ និយាយយ៉ាងសាមញ្ញ សាលាមិនអាចអប់រំសិស្សតែម្នាក់ឯងបានទេ។ តើគ្រួសារអាចធ្វើជាដៃគូជាមួយសាលាបានដោយរបៀបណា?

1. ដឹងពីអ្វីដែលកូនរបស់អ្នកគួររៀននៅថ្នាក់ទី 1
2. សួរគ្រូថាតើកូនរបស់អ្នកមានទទួលបានជំនាញដែលបានបង្រៀនហើយឬនៅ
3. សួរថាតើលោកអ្នកអាចគាំទ្រការសិក្សានៅផ្ទះដោយរបៀបណា។ សួររកសកម្មភាពពីកញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលទាំងអស់ (*Common Core Backpack*) ដែលគឺជាសកម្មភាព ដែលមាតាបិតាប្រើនៅផ្ទះជាមួយកូន ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងពីស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលទាំងនោះ។
4. អាន អាន អាន។ សូមឲ្យកូនរបស់លោកអ្នកអានជារៀងរាល់ថ្ងៃ និងសួរសំណួរទៅពួកគេ។ ក្រោយមកទៀត ឲ្យពួកគេអានអត្ថបទដើម្បីឆ្លើយសំណួរ “តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?”
5. ត្រូវប្រាកដថា កូនរបស់លោកអ្នកគឺកំពុងអានសៀវភៅដែលមិនមែនជាប្រលោមលោកប្រឌិត ជាញឹកញាប់។

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមសម្រាប់ថ្នាក់ទី 1

នេះគឺជាបំណិន **សិល្បៈភាសាអង់គ្លេស** សំខាន់មួយចំនួនដែលត្រូវយកមកបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់ទី 1។ សម្រាប់តារាងស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួមរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា សូមចូលទៅគេហទំព័រ ក្រសួងអប់រំរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា (<http://www.cde.ca.gov/re/cc/>).

មានសកម្មភាពពីកញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោល សម្រាប់ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលនីមួយៗដែលមានរៀបរាប់ក្នុងបញ្ជីខាងក្រោម:

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួម		ជាទូទៅ វាមានន័យថា កូនរបស់អ្នកអាច...
RL.1.1	សួរ និងឆ្លើយសំណួរអំពីចំណុចពិស្តារសំខាន់ៗនៅក្នុងអត្ថបទ	រៀបរាប់អំពីនរណា អ្វីមួយ ទីកន្លែង ពេលវេលា មូលហេតុ និងរបៀប បន្ទាប់ពីបានអានរឿងចប់
RL.1.2	ពិពណ៌នារឿងឡើងវិញ រួមមានចំណុចពិស្តារសំខាន់ៗ និងបង្ហាញអំពីការយល់ពីខ្លឹមសារគោល ឬមេរៀន	ប្រាប់រឿងឡើងវិញ
RL.1.3	ពិពណ៌នាអំពីតួអង្គ លុតនាគ និងព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗនៅក្នុងសាច់រឿងដោយប្រើចំណុចពិស្តារសំខាន់ៗ។	ប្រាប់ពីសាច់រឿង លុតនាគ និងអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងរឿង។
RI.1.1	សួរ និងឆ្លើយសំណួរអំពីចំណុចពិស្តារសំខាន់ៗនៅក្នុងអត្ថបទ	រៀបរាប់អំពីនរណា អ្វីមួយ ទីកន្លែង ពេលវេលា មូលហេតុ និងរបៀប បន្ទាប់ពីបានអានរឿងពិត ចប់
RI.1.2	បង្ហាញអំពីប្រធានបទសំខាន់ៗ និងពិពណ៌នាឡើងវិញនូវចំណុចពិស្តារសំខាន់ៗនៃអត្ថបទ	រកប្រធានបទសំខាន់ និងភាពពិស្តារនៅក្នុងផ្នែកនៃរឿងពិត
RI.1.3	ពិពណ៌នាទំនាក់ទំនងរវាងបុគ្គលពីរនាក់ ព្រឹត្តិការណ៍ គំនិត ឬបំណែកនៃព័ត៌មានផ្សេងៗនៅក្នុងអត្ថបទ។	ភ្ជាប់ និងពិពណ៌នាអំពីទំនាក់ទំនងរវាងបុគ្គលពីរនាក់ ព្រឹត្តិការណ៍ ឬគំនិតនៅក្នុងរឿងពិត។
RL.1.5	ពន្យល់ភាពផ្សេងគ្នារវាងសៀវភៅដែលប្រាប់អំពីរឿង និងសៀវភៅដែលផ្តល់ព័ត៌មាន ដោយដកស្រង់ពីប្រភេទអត្ថបទផ្សេងៗគ្នា។	ប្រាប់ភាពផ្សេងគ្នារវាងរឿងប្រឌិត និងរឿងពិត
RL.1.6	បង្ហាញថា តើនរណាគឺកំពុងប្រាប់រឿងនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងៗក្នុងអត្ថបទ	រៀបរាប់អំពីនរណាដែលកំពុងប្រាប់រឿង
RI.1.5	ដឹង និងប្រើសំណង់ឃ្លានៃអត្ថបទផ្សេងៗ (ឧ. លំដាប់សាច់រឿង) និង ប្រភេទអត្ថបទ (ឧ. ចំណងជើង មាតិកា សន្ទានុក្រម បញ្ជីអេឡិចត្រូនិក និងរូបសញ្ញា) ដើម្បីដាក់ការពិតសំខាន់ៗ ឬព័ត៌មាននៅក្នុងអត្ថបទ។ CA	ប្រើប្រភេទអត្ថបទដើម្បីជួយឲ្យខ្ញុំយល់អំពីរឿងពិត
RI.1.6	បង្ហាញភាពផ្សេងគ្នារវាងព័ត៌មានដែលផ្តល់ជូនដោយរូបភាព ឬការពន្យល់ផ្សេងៗ និងព័ត៌មានដែលផ្តល់តាមរយៈពាក្យដែលមាននៅក្នុង អត្ថបទ។	ប្រើពាក្យ និងរូបភាពដើម្បីជួយឲ្យខ្ញុំយល់រឿងពិត
RL.1.7	ប្រើការពន្យល់ និងភាពពិស្តារនៅក្នុងរឿងដើម្បីពិពណ៌នាតួអង្គ លុតនាគ ឬព្រឹត្តិការណ៍។	ប្រើពាក្យ និងរូបភាពដើម្បីជួយខ្ញុំប្រាប់អំពីតួអង្គ វត្ថុ និងលុតនាគនៃរឿង
RI.1.8	បង្ហាញអំពីមូលហេតុ ដែលអ្នកនិពន្ធផ្តល់ ដើម្បីគាំទ្រចំណុចនៅក្នុងអត្ថបទ	ខ្ញុំអាចរកមូលហេតុដើម្បីគាំទ្រគោលគំនិតសំខាន់ៗនៃរឿងពិត
RL.1.10	ដោយមានការផ្តល់ជូននូវគន្លឹះថ្មីៗ និងការគាំទ្រ សូមអានអត្ថបទព័ត៌មានសម្រាប់ថ្នាក់ទី1 ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ a. ពង្រឹងចំណេះដឹងដំបូងអំពីព័ត៌មាន និងព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទ b. សូមបញ្ជាក់ការទាយទុកអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងអត្ថបទ	អាន និងស្វែងយល់សៀវភៅរឿងថ្នាក់ទី1
RF.1.1	បង្ហាញឲ្យយល់ពីរចនាសម្ព័ន្ធ និងលក្ខណៈគោលនៃឯកសារដែលត្រូវបោះពុម្ព a. ទទួលស្គាល់លក្ខណៈផ្សេងគ្នានៃប្រយោគ (ឧ. ពាក្យដំបូង អក្សរធំ និងវណ្ណយុត្តិសញ្ញា ដែលប្រើនៅចុងប្រយោគ)	ប្រើប្រភេទអត្ថបទធម្មតាដើម្បីជួយគាត់អាន (រកពាក្យដំបូង អក្សរធំ និងវណ្ណយុត្តិសញ្ញា)
RF.1.3	ដឹង និងអនុវត្តការបញ្ចេញសម្លេងតាមកម្រិតថ្នាក់ និងជំនាញនៃការវិភាគពាក្យដោយបកស្រាយពាក្យនៅដាច់ដោយឡែក និងក្នុងអត្ថបទ។ CA	ចូរអានពាក្យថ្នាក់ទី1
RF.1.4	អានឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងរលូន ដើម្បីស្វែងយល់	អានជាមួយនឹងសំណង់ឃ្លា អានឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងអានឡើងវិញដើម្បីស្វែងយល់ថាពាក្យមានន័យដូចម្តេច។

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូល សម្រាប់ថ្នាក់ទី១

នេះគឺជាបំណែន **គណិតវិទ្យា** សំខាន់ៗដែលបង្រៀននៅថ្នាក់ទី១។ សម្រាប់បញ្ជីស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលនៃរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា សូមចូលទស្សនាគេហទំព័រក្រសួងអប់រំរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា (<http://www.cde.ca.gov/re/cc/>).

មានសកម្មភាពកញ្ចប់នៃសៀវភៅសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោល (Common Core Backpack) សម្រាប់ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលនីមួយៗ ដែលមានដូចខាងក្រោម៖

ស្តង់ដារមុខវិជ្ជាស្នូលរួម		ជាទូទៅ វាមានន័យថា កូនរបស់អ្នកអាច...
1.OA.1	ប្រើលេខបូក និងលេខដកនៅក្នុងចំនួនចន្លោះពី 20 ដើម្បីដោះស្រាយលំហាត់ជាពាក្យ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបូកបន្ថែម ដកចេញ ដាក់ចូលគ្នា បញ្ចូល និងប្រៀបធៀបជាមួយនឹង អញ្ញាតនៅគ្រប់ទីតាំងទាំងអស់ ខ. ដោយ ប្រើប្រាស់វត្ថុ គំនូរ និងសមីការដែលមាន និមិត្តសញ្ញាសម្រាប់លេខមិនស្គាល់ ដើម្បីតាងជាចំណោទ ។	ប្រើយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីដោះស្រាយចំណោទជាពាក្យដោយប្រើវិធីបូក និងវិធី ដក។
1.OA.2	ដោះស្រាយលំហាត់ជាពាក្យ ដែលសុំឲ្យមានការបូកបញ្ចូលលេខចំនួនបី ដែលផលបូកគឺ តិចជាង ឬស្មើនឹង 20 ខ. ដោយ ប្រើប្រាស់វត្ថុ គំនូរ និងសមីការដែលមាននិមិត្តសញ្ញា សម្រាប់លេខមិនស្គាល់ ដើម្បីតាងជាចំណោទ ។	ដោះស្រាយចំណោទជាពាក្យដោយបន្ថែមចំនួនគត់បី។
1.NBT.1	រាប់ដល់លេខ 120 ចាប់ពីលេខណាមួយដែលតិចជាលេខ 120។ នៅក្នុងលំដាប់នេះ អាន និងសរសេរលេខ និងតំណាងឲ្យវត្ថុមួយចំនួនដែលមានសរសេរលេខនៅពីលើ	រាប់ដល់ 120។
1.NBT.2	យល់ថា ចំនួនពីរខ្ទង់នៃលេខពីរខ្ទង់គឺតំណាងឲ្យចំនួនដប់ និងចំនួនមួយ។ យល់អំពីចំណុច ខាងក្រោមជាការណែនាំសរសេរ៖ a. 10 អាចត្រូវបានគិតជាបណ្តុំនៃចំនួនមួយដប់ដង ហៅថា “ខ្ទង់ដប់” b. ចំនួនពីរខ្ទង់ ដល់ 19 គឺមានខ្ទង់ដប់ បូកនឹងលេខមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី និងប្រាំបួន។ c. ចំនួន 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 សំដៅលើការបន្ថែមលេខមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី និងប្រាំបួន (និងលេខសូន្យ)	ប្រាប់ថាតើមានចំនួនខ្ទង់ដប់ និងខ្ទង់រាយប៉ុន្មាននៅក្នុងលេខណាមួយ។
1.NBT.3	ប្រៀបធៀបលេខពីរខ្ទង់ចំនួនពីរ ផ្អែកលើអត្ថន័យនៃខ្ទង់ដប់ និងមួយ ដោយកត់ត្រានូវ លទ្ធផលនៃការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញា $>$, $=$, និង $<$ ។	ប្រៀបធៀបចំនួនពីរខ្ទង់ ដោយប្រើ $<$, $=$, និង $>$ ។
1.NBT.5	ផ្អែកលើលេខពីរខ្ទង់មួយ គិតស្វែងរកច្រើនលេខច្រើនជាង 10 ឬតិចជាង 10 ដោយពុំបាច់ ពន្យល់ពីវិធានដែលបានប្រើប្រាស់ទេ។	រកលេខច្រើនជាង 10 ឬតិចជាង 10 ដោយគិតនៅក្នុងខួរក្បាល របស់គេ។
1.MD.1	បញ្ជាក់ទិញវត្ថុចំនួនបីតាមប្រវែង ប្រៀបធៀបប្រវែងនៃវត្ថុពីរដោយប្រើវត្ថុទីបី។	តម្រៀបវត្ថុបី តាមលំដាប់ពីវែងជាងគេទៅខ្លីជាងគេ។
1.MD.2	បង្ហាញពីប្រវែងនៃវត្ថុជាចំនួនគត់នៃឯកតាម្វាស់ ដោយការដាក់តម្រូវវត្ថុខ្លីៗជាច្រើន (ឯកតាម្វាស់) ពីចុងមួយទៅចុងមួយ។ យល់ថា ការវាស់ប្រវែងវត្ថុមួយគឺជាចំនួននៃ ឯកតាប្រវែងនៃវត្ថុដែលមានទំហំដូចគ្នាដែលលាតសន្ធឹង ដោយគ្មានចន្លោះ ឬជាន់គ្នា។ កម្រិតចំណុចដែលវត្ថុនោះត្រូវបានវាស់វែងគឺលាតសន្ធឹងតាមចំនួនប្រវែងដែលគ្មាន ចន្លោះ និងជាន់គ្នា។	ប្រាប់អំពីប្រវែងនៃវត្ថុដោយប្រើចំនួនគត់។
1.MD.3	ប្រាប់ និងសរសេរពេលវេលាជាម៉ោង និងកន្លះម៉ោងដោយប្រើនាឡិកាខ្លីដីថល។	ប្រាប់ និងសរសេរពេលវេលាជាម៉ោង និងកន្លះម៉ោងដោយប្រើនាឡិកា។
1.MD.4	រៀបចំ តាង និងបកស្រាយទិន្នន័យជាបីប្រភេទ។ សួរ និងឆ្លើយ សំណួរអំពីចំនួនសរុប នៃពិន្ទុ តើមានប៉ុន្មាននៅក្នុងប្រភេទនីមួយៗ និងមានតិច ឬច្រើនប៉ុន្មានទៀតនៅក្នុងប្រភេទ នីមួយៗ ជាងនៅក្នុងផ្នែកមួយផ្សេងទៀត	រៀបចំ ស្វែងយល់ និងឆ្លើយសំណួរអំពីទិន្នន័យ។
1.G.1	បង្ហាញភាពខុសគ្នារវាងលក្ខណៈដែលមានកំណត់និយមន័យ (ឧ. ត្រីកោណគឺមាន លក្ខណៈបិទជិត និង មានបីជ្រុង) ទល់នឹងលក្ខណៈដែលមិនមានកំណត់និយមន័យ (ឧ. ពណ៌ ទិសដៅ និងទំហំទាំងមូល) សង់ និងគូសរូបរាងផ្សេងៗដើម្បីបង្ហាញឲ្យឃើញនូវ លក្ខណៈដែលមានកំណត់និយមន័យ។	ប្រាប់ សង់ និងគូសរូបរាងផ្សេងៗ។

ស្តង់ដារដែលមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់មាតាបិតា ដែលដកស្រង់ពីលោក Jill និង Cathey Henry ។ "1 Can Standards." www.thecurriculumcorner.com. ថ្ងៃទី 3 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2012